

mødt under forhandlingerne. Så det er sådan set en meget sigende debat, vi har.

Ministeren forsøgte som en del af sådan en tryghedsskabende foranstaltning omkring økonomien i sit tidligere indlæg at henvise til, at KL var godt tilfreds. Og derfor vil jeg bare understrege, at min bekymring sådan set ikke går på, om KL nu har det godt eller ej. Kommunernes Landsforening har deres egen interessevaretagelse. Vores bekymring er i forhold til borgernes behov, altså om borgerne får det rette tilbud, og om pengene er der, hvor behovet er.

Ministeren siger så, at finansieringsreformen nærmest er skudsikker, at man – jeg må næsten forstå det sådan – har gået med både livrem og seler. Så er det bare, at jeg ikke kan forstå og derfor godt vil spørge: Hvorfor er det så ikke lykkedes ministeren at fremlægge nogen dokumentation over for os? Hvorfor er det, at man selv i sin egen aftale med Dansk Folkeparti skriver, at man, hvis den her finansieringsreform viser sig at være skudt helt ved siden af, må vende tilbage til det, vi har i dag?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Det er jo meget enkelt: Fordi vi ikke kan fastlægge det endelige beløb på nuværende tidspunkt. Jeg mener, at det er helt uansvarligt at lægge sig fast på et beløb, inden man kender udligningsreformen. Det er jo derfor, at vi har lavet et meget konkret forslag til, hvordan refusionsordningen skal se ud, så alle ved og kan læse sig til, hvad vi har i tankerne, og har skrevet, at beløbet muligvis skal justeres, når vi kender resultatet af udligningsreformen.

Derfor fremhæver jeg det som noget af det, der for mig er ubegribeligt, nemlig at man kan bruge det som argument for at stemme imod loven på det her område, for det må være helt oplagt, at der skal være mulighed for at justere det beløb, når vi kender resultatet af udligningsreformen.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Det er meget, meget kryptisk, som ministeren svarer. På den ene side siger ministeren: Det er fuldstændig uansvarligt at lægge sig fast på et beløb. Og så får vi et punktum. Derefter siger ministeren: Og derfor har vi lavet et meget konkret forslag til, hvordan finansieringen skal foregå.

Ja, og det er det, der er uansvarligt. Det er også derfor, at ministerens egen regering og Dansk Folkeparti har følt sig nødsaget til at skrive i sin egen aftale:

»Skulle der på socialområdet opstå vanskeligheder med tilrettelæggelsen af en finansieringsordning, er forligspartierne enige om at drøfte den tilbagefaldsmulighed, at der bevares et grundtakstsystem.«

Det, vi kender i dag, kan man altså vende tilbage til, hvis det hele går ad hekkenfeldt til. Men hvem er det, der skal eksperimenteres med? Det er ikke ministeren, nej, det er alle de borgere, som rent faktisk har behov for, at velfærdsstaten står til rådighed og påtager sig et ansvar. Men vi skal bare se, om det går, og går det ikke, så vender vi tilbage til det bestående.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Hvis der er nogen, der har gjort et stort nummer ud af, at vi skulle være lidt forsigtige og tage højde for uforudsete ting, er det jo egentlig Socialdemokratiet. Her har man så et konkret bevis på, at regeringen har taget et forsigtighedsprincip, har indgået en præcis aftale gående på, at man kan justere refusionsordningen. Det er helt utroligt.

Jeg har gjort rede for det i dag, og vi har tidligere været omkring det. De nuværende penge bliver i systemet. Finansieringsudvalget har klart fået at vide, at det optager os meget, hvordan de økonomiske forhold er på det sociale område, og at man skal tænke meget på, hvordan det ser ud med enkeltsagerne. Der kommer så udligningsreformen, og når vi kender den, kan vi endelig fastlægge refusionsordningen.

Så om noget har vi taget et forsigtighedsprincip, og jeg glæder mig over, at fru Sandy Brinck er med til at understrege, at vi netop har gjort det. Men jeg forstår simpelt hen ikke kritikken af det.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg vil også gerne fortsætte debatten om de tvivl, der stadig væk er, og i øvrigt også sige til ministeren, at det jo kunne være, at forhandlingsklimaet skulle have været lidt længere eller noget andet. Det kunne være, at der var nogle detaljer, hvis ministeren havde haft lidt mere fri hånd til at tegne bordet.

Jeg har forstået, at der stadig væk er tvivl om, hvordan nogle af vores meget specifikke para-